

Lovforslagets Paragraffer og de stilledes Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (A. Nielsen): Dette Forslag er saa godt kendt, at jeg ikke behøver at dvæle ved dets Enkeltheder. Jeg finder kun Anledning til at nævne de to Hovedpunkter, hvori Udvalget foreslaar Forandring. Det første er det, at man herefter gaar bort fra den Lønningsform, der bestaar i Godtgørelse for Brød og Overmundering, og gaar over til Selvbeholdning for Underofficerer. Dernæst foreslaar man Hæderstegnet adskilt fra det hidtil med dette Tegn forbundne Hæderstegnstillæg, saaledes at hvad enten en Mand faar Hæderstegnet eller ej, faar han til enhver Tid sin fulde Lønning for det Arbejde, han præsterer eller er pligtig til at præstere. En nærmere Begyndelse af disse tvende Forandringer finder jeg overflødig, da en saadan findes i Betænkningen. Betænkningen er selvfølgelig kendt af det høje Tings Medlemmer. Den er nylig afgiven, er altsaa i frisk Erindring, har været gengiven i Dagspressen o. s. v., saa der er ingen Anledning til at dvæle videre ved Enkeltheder.

Jeg skal blot i Almindelighed sige, at Hensigten med disse Forandringer, der ere af social Karakter mere end af finansiel, har været den at jævne eller i alt Fald i nogen Grad at formindske den Kløft, som er mellem Officerer og Underofficerer, fordi vi tro, det er til Held for Underofficererne og til Held for Aanden i Hæren. Vi ønske og haabe, at Underofficererne mere og mere maa føle sig som Lærere, der have deres særlige Lærergerning, og i samme Grad, som det sker mere og mere, i samme Grad vil Rekrutuddannelsen mere og mere blive en Skole, hvor der regnes med Mennesker, med Personligheder, og ikke en Dressur, hvor der kun regnes med Nummere. Det er dette, vi ønske og haabe, at denne Lov maa blive medvirkende til.

Berntsen: Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, og anbefale Lovforslagets Vedtagelse.

Jens Busk: Det er mig en personlig Glæde, at vi efter at have ført Forhandlinger om denne Lov i flere Aar dog nu endelig ere komne til et Resultat. Jeg tror, at det navnlig for Tiden, med den dyre Tid det er baade paa den ene og den anden Maade, er meget heldigt og betime-

ligt, at disse Medborgere faa et Tillæg, og jeg tror ogsaa, det er en meget heldig Ændring, at Hæderstegnet ikke mere er knyttet til en Pengebelønning, men er, hvad det kaldes for, et Hæderstegn for de paagældende veltjente Underofficerer. Men jeg har dog et Spørgsmaal at gøre den ærede Ordfører: Angaar denne Lov alle Underofficerer i Danmark? Der er nemlig en Klasse Underofficerer, der kaldes Grænsegendarmer. Maa jeg spørge, om Loven ogsaa angaa dem? For ellers maa jeg gøre opmærksom paa, at de ere fuldt ud Underofficerer saa godt som andre. Men før jeg nærmere begrundet dette, vil jeg bare spørge: Angaar denne Lov ogsaa disse Underofficerer?

Ordføreren (A. Nielsen): Nej, det gør denne Lov ikke. Det ligger i Lovens Titel. Forslaget hedder nemlig: „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren, men Grænsegendarmeriet hører ikke til Hæren i Almindelighed.

Jens Busk: Det kunde jeg nok tænke. Disse ærede Medborgere — der er ganske vist ikke mange af dem, der er ved dette Korps 2 Officerer og 128 Mand, som dels ere Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter og dels Underkorporaler — have haft den sørgelige Skæbne, at hver Gang vi behandlede de militære Love, blev der sagt om dem: dem kunne vi ikke have med at gøre, for de høre under Finansministeriet, de ere i Grunden Toldembedsmænd, og ligesaa saare vi behandlede Toldfunktionærernes Lønningslov og forhøjede Lønningen for Toldembedsmændene, sagde man: Ja, Grænsegendarmeriet kunne vi ikke faa med her, for det er et militært Korps. Derfor er Stillingen for disse Folk meget uheldig. At det virkelig er et militært Korps, skal jeg oplyse ved at henvise til Lov af 17de Januar 1865. Der staar i § 4 af denne Lov: „Korpsets militære Pligter ere de samme som de, der ere foreskrevne for Armeen.“ Endvidere siges der i § 6: „Overvagtimesteren i Korpset rangerer med Underofficerer af 1ste Klasse i Armeen, Vigilance-Vagtmestrene, Vigilance-Sergenterne og Kvartermesteren med Overvagtimestre og Kommandørsergenter, de øvrige Underofficerer henholdsvis med Vagtmestre, Sergenter og Korporaler, de menige med Underkorporaler. Samtlige bære de Distinktioner, der ere reglementerede for de Klasser i Armeen, med hvilke de rangere.“ Endvidere oplyses der i § 7, at Officererne